

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die tertia Nouembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

cificationis redditum. Natalis propter animarum memoriam, sequenti die celebratur, de translatione verò legitur duodecimo Calendas Iunij; *Eodem die translatio beati Vulganij confessoris, in presenti ecclesia quiescens.* In Martyrologio Cameracensi episcopus vocatur, propter apostolatam inter Morinos & Danos, vt opinor: de quo genere Episcopatus, dictum est ad 6. & 7. diem Februarij.

a Et ad 16. Ianuar. 2° & sepius alibi.

Die tertia Nouembris.

1°. De sancto Huberto, episcopo Leodiensi, patrono venatorum.

Ex Martyrologio ecclesie diui Huberti, historia per familiarem scripta, rescripto Rdi. Pralati ad S. Hubertum, & aliunde.

ANdaino monasterio, natale beatissimi HUBERTI, Tungrensis ecclesie pontificis, & confessoris. Qui beato Lamberto martyri in episcopatu succedens, anno duodecimo sue ordinationis, diuino oraculo admonitus, sacra ossa eiusdem martyris, sedemque episcopatus, à Traiecto Leodium, vbi passus fuerat, transtulit. Deinde, multis accrescens virtutibus, multos de idolatria ad Christi fidem conuertit, plures dæmoniacos viuens, plurimos post decessum suum liberauit: & post gloriosa miraculorum insignia, tandem, sicut in somnis viderat, in mansione cælesti à Domino susceptus est. Transijt autem idem preciosus Domini pontifex, & egregius athleta,

athleta, tertio Nonas Nouembris, sepultus in ecclesia beati Petri Apostolorum principis, iuxta altare S. Albini. Nonagesimo verò anno translatus est ad Andainum, à Vulcando, beatæ memoriæ Leodiensi episcopo, annuente Ludouico Imperatore pijsimo. Vbi quid viuens eius spiritus gesserit, virtutibus innumeris & gloriosis prodigijs, nec non miraculis assiduis, vsque hodie, ad laudem & gloriam Domini, mirabiliter attestatur. Hactenus propriæ ecclesiæ Martyrologium.

Cæterum discipulus, vel familiaris, qui vitam in episcopatu gestam descripsit, refert sub initium præsulatus eum distraxisse, si qua ei supererant in re priuata, vt amicos Euangelicos conquireret. Erat enim largus erga inopes, pauperes, orphanos, incarceratos, & alios oppressos. Quod autem spectat ad idolorum cultum, narrat omnem Arduennam, hisce cultibus mancipatam, eum in breui sacrilega seruitute liberasse, & famulitio Domini subiugasse. In Taxandria etiam, & Brachbanto, fidem ampliassse, populis dæmoniorum templa subuertentibus, & ipso in honorem martyrum Christo Domino alia construente. Parochiam diligenter subiit, ouili sibi commisso inuigilans, & passim tum virtutum tum miraculorum, quæ perpetrabat, memoriam relinquens. Dum autem vt seruus prudens & fidelis, cogitans reddere rationem villicationis suæ, parochiam circuit, in loco qui Fura vocatur, febre correptus, gloriosè in meliorem vitam emigravit. Paulo autem ante mortem, cùm agnosceret adesse Satanæ præsentiam, qui humani exitus auidus est, obiecit ei psalmum, *Qui habitat in*

Lucæ 12.

Psal. 90.

erat in adiutorio *Alcissimi*, & aquam, sacerdotali consecratione sale admixto benedictam, ad efugandi inimici nequitiam postulauit. Corpus per triginta milia Leodium delatum est, concurrentibus vndique subditis, qui pastori suo, & doctrinæ cælestis eximio doctore, lugentes vale dicebant. Clerus autem Leodiensis obuiam venit, cum vexillo crucis, Sanctorum patrocinijs, luminaribus, & aromatibus, eumque indutum subucula, & linea planeta, sicut diuino altari assistere solet, in beati Petri basilica sepeliuit.

Anno deinceps decimo sexto felicissimi eius excessus per ecclesiasticorum graduum turmas, & Carolomannum, eiusque palatij proceres, ex vase sepulcri, quod crebris miraculis enitebat, sublatus est ad altare S. Petri, à dissolutione & putredine illæsus. Postmodum anno octingentesimo vigesimo quinto, pridie Calendas Octobris, Vulcandus episcopus, cum magna ecclesiastici gradus frequentia, corpus sanctissimum ad Andainum * suæ diocesis monasterium, in Arduennam transtulit. vbi adhuc miraculorum gloria eius declarantur merita, & fidelium deuotione celebrantur beneficia: qui cateruatim tam proximi, quàm longinqui, eo confluentes, in suis necessitatibus patronum experiuntur. Monasterium autem Hugonotæ, ex Gasconia Belgium inuolantes, anno * sexagesimo octauo exusserunt, sed dum eorum vesana rabie omnia effracta forent, hoc solum intactum supererat, quo huius gloriosissimi Pontificis corpus asseruabatur. Vnde in media luce excæcati aorasia videntur percussisse. Quale autem se corpus præbuit inuentibus sub Karolomanno, nimirum illæsum à dif-

* Confer 2.
Octob. 2°.

* Post mil-
lesimum
quingente-
simum.

à dissolutione & putredine, tale & postmodum se
 præbuit fratribus, atque etiamnum credunt se
 habere. Deposito festo die celebratur à clero
 & populo, per diœcesim Leodiensem, die tertio
 Nouembris. Siquidem per eum non tantum
 spiritualiter, sed & temporaliter Leodium cre-
 uit, sede, cum corpore martyris Lamberti, in
 vicum Legiam translata: quæ mox in nobilissi-
 mam urbem, & deinceps in multarum ditionum
 dominam, excreuit. De his Liuinus Brœchtus:
 Martyrio illustris doctor, niueoque pudore,
 Lambertus, populo Leodinae præsidet urbi.
 Cuius non multo post tempore prima locauit
 Mœnia, translatis chari, cum sede, magistri
 Offibus Hubertus: vicoque ex paupere claram
 Reddidit: instituens mensuras, pondera, leges:
 Francorum postquam vindex, equitumque ma-
 gister,
 Carolus, Alpaidis proles generosa, paternis,
 Dignus auis, quem Martellum cognomine di-
 cunt,
 Illectus pietate viri, ingenioque sagaci,
 Huberto imperium terræ, & ius contulit omne.
 Addit Placentius, Hubertum dedisse urbi si-
 gillum publicum, martyris Lamberti imagine
 conspicuum, cum inscriptione, *Sancta Legia, Ro-
 mana ecclesia filia.*
 Quod autem ad venatores attinet, satis notis
 de causis Hubertum, vt patronum, innocant.
 Multa enim beneficia circa venationes & morsus
 canum præstitit. Solent siquidem in nomine S.
 Pontificis exire, & si quid proueniret, illi pro vo-
 to rependere. Erat autem ab antiquo, vt inter
 miracula legitur, totius Arduennæ primorum fir-
 mata

mata consuetudo, per singulas vices annuæ venationis primitias & decimas ferarum beato Huberto persolvere, eo quod idem sanctus, priusquam mutato habitu sæculari, propositi sancti ordinem percepisset, huius exercitij fuerit studiosus. Vnde & de cætero à vicinis nobilibus idem studium in eius nomine agitur.

Notum est autem Belgis ex picturis quæ passim exstant, ei dum adhuc paganus venationi, more nobilium (vt erat Bertrandi Ducis Aquitaniæ filius) operam daret: Christum inter cornua^a cerui apparuisse, eumque ad Lambertum episcopum misisse. Sub quo intantum profecit, vt eius diuinitus successor sit constitutus.

Quod ad loca attinet, Fura est inter Louanium & Bruxellas, memoria diui Huberti (cuius cornu asseruat) sepulturaque Ducum aliquot Brabantia, inter quos est Ioannes vniuersitatis Louaniensis fundator, celebris: quatuordecim miliaribus à Leodio, iuxta nostram computationem. Legia autem tunc vicus, postea villa publica, nunc est nobilis vrbs Leodiensis. Andainum verò hodie est vox obscurata, eo quod Monasterium, & totum territorium, non aliter quam Ad sanctum Hubertum nominentur.

a. Idem accidit S. Eustachio martyri, quum adhuc gentilis vocaretur Placidus: cuius festum die 20. Septem.

2°. De sancta Odrada virgine Alemensi.

Ex manu scripta historia, & rescripto D. Gisberti Coeuerinx, archidiaconi tum Siluiducensis, nunc ibidem Decani, & designati Episcopi Dauentriensis.

IN districtu Maeslandiæ, villa Alem, sanctæ ODRADÆ virginis. Quæ virginitatis pudicitiam Domino vouendo consecrauit in Alemo vico, olim Leodiensis, nunc autem Siluiducensis diocesis, sub dominio abbatis diui Trudonis in Hasbania.

Hasbania. In festo die habet officium proprium, primas & secundas vesperas, & novem lectiones de vita. Vita tamen originalis cum miraculis perijt, per frequentes aggerum irruptiones. Quare posterior quidam eandem pro vt potuit collegit, ex relatu maiorum, & picturis parietum, anno millesimo trecentesimo quarto. Otto verò Comes sacrum corpus in *Alem*, vt decuit, ecclesiasticæ sepulturæ tradidit, & basilicam fabricavit, in qua multis claruit miraculis, quæ tam charitatis, quàm sanctitatis, sunt indicia. Sed iusto Dei iudicio, vbi vt alijs plerisque in locis, ea iam cessant, refrigerante multorum fide, & charitate. Ibidem habetur brachium benedictionis S. Huberti: vnde apud Alemenses eius memoria non minus celebris est quàm beata Odrada.

Quarta die Nouembris.

1°. De sancto Perpetuo, episcopo Leodiens.

Ex Chronicis Leodiensium.

IN Dionanto, S. P E R P E T V I, episcopi & confessoris. Qui vir bonus, gratia & sanctitate plenus, post felicem Gundulphi obitum electus est à Traiectensibus eorum episcopus. Cùm verò ad senectutem peruenisset, & annis tredecim sedisset, bonis operibus plenus migravit ad Christum. Et sepultus est Dionanti in ecclesia sancti Vincentij. De cuius tumba oleum per longa tempora dicitur emanasse. Post-modum eius corpus translatum est in ecclesiam beatae Mariæ, eiusdem oppidi.

2. De